

Prach je všudypřítomný

Umbrtka

Kouřem z komínových pohřebišť je zaplaven stín nad průmyslovými
přísivty.

Zloba trakčních vozidel se umocňuje burácením hromů nad rezavým
i konstrukcemi.

Tyto konstrukce svou složitostí sahají až za hranice lidské pře
dstavivosti.

Je noc, která představuje přelom mezi dvěma érami prachmatismu.
Posouvají se obzory jeho vnímání především v čistě industriální
rovině.

Kovoobráběcí stroje za zdmi pracují bez zastavení, neboť pouze
nepřetržitý provoz
může zajistit dostatečný prostor pro rozsáhlé úvahy nad nábojem
vlastní nenasytlosti.

Kovy mnohých tvarů a složení se už dávno staly zdrojem energie
pro další a další stroje.

Expanze kovových scén zahlcuje svojí nadlidskou mocí ta správná
místa ve snech

i ve skutečném světě. Prach je všudypřítomný...

Špinavé vody nemilosrdně bijí do rezi
plechových stěn průmyslových budov,
rez proniká i do nitra strojů.

Ty staré stroje však stále žijí
a rovněž budoucnost patří jim.

Když řítí se lokomotiva

železničním koridorem obklopeným táhnoucími se továrnami a prom
louvá svým

kovostrojním hlasem, demonstruje tím jasnou převahu nad lidským
i emocemi a právem si

vynucuje nevídanou pozornost. Svojí cestu doprovází hlukem, jen
ž nelze přeslechnout ani v
nejhlubším spánku.